

[Glistrup]

Gert Petersen og alle de andre fra det parti ønsker at gøre.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til hr. Gert Petersen specielt, at der ikke sker nogen forbedring i Sovjetunionen, og slet ikke med vedtagelsen af denne dagsorden; den har overhovedet ingen indflydelse. Den er for mig at se nærmest direkte skadelig. Jeg har punkt for punkt i dag over for hr. Gert Petersen bevist, hvordan det står til i Sovjetunionen netop i dag: manglende ytringsfrihed, manglende forsamlingsfrihed, manglende religionsfrihed, manglende rejsefrihed osv.

Så siger hr. Gert Petersen, at i Sydafrika sker der ikke noget. Men der er da en optøning i Sydafrika for så vidt angår Namibia osv., hvis man vil sammenligne de to. Men blot hr. Gert Petersen får et par pæne ord på et Wienmøde fra en sovjetisk udenrigsminister, så er man med på vognen.

Endelig er det helt fantastisk, at vi har en udenrigsminister, som ikke gider svare, når der i dag bliver spurgt fra talerstolen, hvordan udenrigsministeren vil kunne sikre, at denne for mig at se meget mærkværdige dagsorden kan bringes ud i livet. Det har vi ikke fået svar på, og det er faktisk i sig selv, hr. Gert Petersen, nok for os til, at vi ikke kan stemme for den.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, det er lidt urimeligt at anklage udenrigsministeren for, at der skal holdes en konference i Moskva.

I Det Udenrigspolitiske Nævn er vi blevet løbende orienteret om, at det har været vigtigt at få tilvejebragt sådanne forudsætninger for den konference, at den kunne afholdes dér med god samvittighed for deltagerne. Det har nævnets medlemmer 3-4 gange fået underretning om. Nu sidder hr. Knud Lind jo ikke i nævnet, så det skal jeg ikke bebrejde ham at han ikke ved, og Fremskridtspartiets ordfører på menneskerettighedsområdet er jo i Sydafrika på den sydafrikanske regerings vegne for dér at føre kontrol med, om menneskerettighederne nu også overholdes. Det er jo ikke ligefrem danske menneskerettigheder, man dér sigter på at overholde. Men jeg synes, det er lidt urimeligt

at sige, at vi ikke vidste, at denne konference i Moskva ville blive afholdt, og det er utrolig svært at holde en konference i Moskva uden at rejse dertil.

Per Stig Møller (KF):

Fremskridtspartiets ordfører har desværre afsløret, at han ikke har forstået særlig meget af denne dagsorden. Han siger, at det er tant og fjas, og at vi borgerlige politikere nu er blevet spændt for hr. Gert Petersens vogn, fordi vi nu her kan forlænge undertrykkelsen i Sovjetunionen af menneskerettighederne. Det er faktisk stort set det modsatte, der står i dagsordenen; nu bliver det ganske vanskeligt. Hvis denne dagsorden så også går hen og bliver fortsættelsen af menneskerettighedspolitikken i CSCE-processen, bliver det ganske vanskeligt at undertrykke menneskerettighederne overalt i Europa, for her får de forpligtende karakter, i modsætning til hvad de har i dag, disse erklæringer.

Jeg kan faktisk ikke se andet, end at hr. Knud Lind må have læst teksten fuldstændig omvendt. Jeg går derfor ud fra, at han stemmer for den, når det går op for ham, hvad der står.

Han har jo heller ikke rigtig forstået, hvorledes disse ikkeguvernemendale organisationers rolle skal være. Det er da klart, det ville være let og dejligt at få et sådant parallelt møde, ikke eneste møde, men parallelt møde i København, men har hr. Knud Lind ikke forstået, at i det øjeblik det lykkes at lave et sådant møde i København, bliver det næsten umuligt at lave det i Moskva? Jeg synes, at hr. Knud Lind skulle hjælpe os med at sørge for, at Helsinki-Watchgrupperne, som de hedder, menneskerettighedsgrupperne, de alternative bevægelser, folkebevægelserne, de nationale bevægelser, alle sammen kan komme til at holde et parallelt møde i Moskva. Men det lader sig vist ikke rigtig gøre, hvis vi i København ikke er åbne for et møde af den slags.

Så længe hr. Knud Lind stemmer imod denne dagsorden, stemmer han derfor imod, at menneskerettighedsbevægelsen kan konsolideres og udvikle sig i hele Europa og ikke mindst i det Østeuropa, som man kan forlænge undertrykkelsen i, hvis vi ikke kommer videre i processen.

Så vil jeg til hr. Ole Espersen sige, at vi naturligvis kan tale om mange lande. Hvis hr. Ole